

*

Mi rímelhet leginkább a ballagásra?
Talán a közönség felszipogó hallgatása?
Vagy egy aktatáska, melyben ott lapul az akta,
Hogy a ballagó a szerepét belakta?
A ballagástól leszünk ballagók?
A hallgatástól vagyunk hallgatók?
Ha rohannánk, a fékek lefékeznek.
Akik ballagnak, többször megérkeznek.

a Tenger

HAJÓN LAKNI

Hajón lakni jó lehet:
Bámulni a kék eget,
Sós levegőt szívni be,
Elhajózni messzire.

Hajókürttel kürtölni,
Limonádét szürcsölni,
Hajóágyban heverni,
S hajónaplót vezetni.

Egy kikötő olyan, mint a parkoló,
Nyílt vizekre vágyik ott minden hajó:
Jöjjön egy hajósofőr vagy kapitány,
S együtt ússzanak a sirályok után.

A TITKOS SZIGET

A tengerben van egy titkos sziget,
Nem látsz onnan mást, csak vizet, vizet.
De bármit ott láthatsz a tengerhabban –
Költözz oda, s nem lesz már lakatlan.

A hullámok mindenről mesélnek:
Hogy a legnagyobb bálnák vajon hol élnek,
A szigetedig fújó szelek honnan fújnak,
A hullámok mind erről zúgnak, zúgnak.

KIRÁNDULÁS A FELHŐBEN

FELFEDEZŐ

Lépegetek a két kezemen,
A kertemet újra felfedezem.
Fent van a fű és lent van az ég,
Fent van a labda, a föld csupa kék.

A fű próbálja a tenyerem bökni,
Tűsifrizurám a földet söpri,
Mezítláb lépek a felhőkre,
Mielőtt a világ feldőlne.

KÖLCSÖNJELMEZ

Tervezem a jelmezem:
Kalapodat felteszem,
Tarisznyádat elkérem,
Kérdéseim megkérdem.

Jelmezembe öltözve
Bőrt húzok a bőrömrre,
S tarisznyáddal, kalapoddal
Téged kaplak kölcsönbe.

KIRÁNDULÁS A FELHŐBEN

Túráztunk a felhők közt,
Tisztást leltünk, hét rőföst.
Barkát szedtünk, átlátszót,
Patak is csobogott, furcsán szólt.

Felhőibolyák bimbóztak,
Szellőrózsák szaltóztak –
Láttam, mielőtt eljöttem:
Készül a tavasz a felhőkben.

TAVASZI ÉG

Színeket őriz a tavaszi ég –
Van pár olyan, ami tavalyi még,
S van olyan szín, amit újrakever,
Mit a tótól csen, majd újra leejt.
Óriás paletta puha ecsetekkel,
Óriás rajzlap kis verebekkel:
Mozdul a táj, csivitelnek a pontok,
Tisztul a patak és múlnak a gondok.

A DADOGÓ ÉG

Amikor egy ág dadog,
Barna rügyek nyílnak ott,
S már a szellő zöldet zörget,
Ismerősök ismétlődnek.

Amikor a föld dadog,
Nyílnak rajta ablakok.
Valamennyin virág néz ki,
Vígán hívnak heverészni.

Amikor az ég dadog,
Följönnek a csillagok.
Pötty a pöttyel együtt pislog:
Fényvetítő égvidítók.

A FÁK ORSZÁGA

Kirándultunk sokszor vízben, víz alatt,
Nincs szebb, mint egy meghitt vízi pillanat,
Felhőt nézni, míg a vízben társra lel,
Vidra csobbanását, melyre csönd felel.

Kirándultunk sokszor völgyben s hegyre fel,
A sárkányfű s a kosbor kiváltképp érdekel.
A sziklákról lenézve könnyű a kaptató,
Forrásvíz plusz gyaloglás a legjobb altató.

Kirándultunk sokszor erdőn, fák között,
Lábikránkba lázas benyomás költözött.
Jó nagyon a Bükkben, Tölgyben, Gyertyánban,
Jó lenne itt lakni, egy csupa-fás országban.

HOLDSUGÁR, CSILLAGSUGÁR...

Holdsugár, csillagsugár,
Éjszakai mélybúvár.
Napsugár és napsüger,
Csillanásuk égiségér.

Esőfelhő, szivárvány,
Színeit szétszitalnám.
Tarkítana barnát, zöldet,
Beterítné mind a földet.

Föld és víz és levegő,
Életünkbe lebegő.
Tápláló tűz, lobogó,
Nap fényében ragyogó.

UGRÓISKOLÁBAN

Ugróiskolába járok mindennap,
Elugrál előlem, jól elhagy.
Loholok nyomában, egy-két-hár-,
Leszidom, hogy folyton megtréfál.
Vakáció után mindig hétfő jön,
Felugrálok gyorsan a lépcsőkön.
A legelső óra az ugrás-tan
Levegőben, vízben és mustárban.
Mindenféle tananyagban ugrálunk,
Bár akad, amit olykor furcsállunk.
Órából van naponta négy-öt-hat,
Ugróiskolába járok mindennap.

FÉNY A TÖKLÁMPÁSBAN

Fénylik a fényem a töklámpásban,
Gyertya vagyok egy fogazott szájban.
Idebenn minden egyre melegebb,
Sok a fény itt, odakinn meg kevesebb.

Megijed tőlünk, aki lát, bárki,
Ha nem kezd maga is tökmélyt vájni.
Fénylik a fényem sárga szoborban,
Gömbölyü nevetés fakad a nyomomban.

ESTI SÜN

Sүн lép, sүн szuszog,
Sötétben bagoly huhog.
Sүн jön, sүн motoz,
Lehull egy fenyőtoboz.

Sүн jár, sүн gurul,
Bokor rezdül, tüske szúr.
Sүн vár, sүн pihen,
Nem látja most senki sem.

SZÍNEK, HANGOK

Mindenféle szín lapul a hajban,
Sötét sáv a hullámozó aranyban.
Mint dombok oldalán az őszi erdő,
Őszi szembe szórt színeket termő.

Mindenféle hang lapul a zajban,
Kis csengettyűk egy vidám kacajban,
Vagy bosszúság egy autótütkölésben,
Egy régi szó az újraéledt szélben.